

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 83 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

Καλό
φθινόπωρο

Έγιναν-Θα γίνουν στην Ελλάδα και αλλού τον ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ

Επιμέλεια: Πάνος Καπετανίδης

Ο Σεπτέμβριος είναι ο ένατος μήνας του Γρηγοριανού ημερολογίου, όχι του Αττικού. Ο ένατος μήνας του αρχαίου Αττικού ημερολογίου είναι ο Ελαφηβολιών, ο οποίος αντιστοιχεί περίπου στο χρονικό διάστημα μεταξύ Μαρτίου και Απριλίου.

Η λέξη Σεπτέμβριος, September στα λατινικά, προέρχεται από το αριθμητικό *septem* (σέπτεμ= επτά), καθώς ήταν ο έβδομος μήνας του αρχαίου δεκάμηνου ρωμαϊκού ημερολογίου. Αργότερα, με την προσθήκη του Ιανουαρίου και του Φεβρουαρίου, ο Σεπτέμβριος μετακινήθηκε στην ένατη θέση,

χωρίς όμως να αλλάξει η ονομασία του. Η Ρωμαϊκή Σύγκλητος, θέλοντας να κολακέψει τον αυτοκράτορα Τιβέριο (14-37), αποφάσισε να δώσει το όνομά του στο μήνα Σεπτέμβριο. Αυτός σοφά ποιών αρνήθηκε, επειδή υποστήριξε ότι οι συχνές αλλαγές στις ονομασίες των μηνών μόνο σύγχυση προκαλούν.

Η 1η Σεπτεμβρίου συνδέεται με ποικίλες προλήψεις. Οι έγκυες απείχαν από κάθε εργασία, για να μην γεννηθεί το παιδί τους με το σημάδι του Αγίου Συμεών του Στυλίτη, που γιορτάζει αυτή την ημέρα (Συμεών/ σημαδεύω). Η 1η Σεπτεμβρίου θεωρείται η «Ημέρα του Χρονογράφου», καθώς πιστεύεται ότι ο Χάρος γράφει όσους θα πεθάνουν κατά τη διάρκεια του χρόνου. Για να ξορκίσουν τον Χάροντα, οι νοικοκυραίοι σπάνε ένα ρόδι στην είσοδο του σπιτιού τους.

Ο Σεπτέμβριος έχει διάφορες ονομασίες στο λαϊκό καλεντάρι:

Χινόπωρος, επειδή θεωρείται ο πρώτος μήνας του Φθινοπώρου.

Ορτυκολόγος, λόγω του περάσματος των ορτυκιών που αποδημούν νότια.

Τρυγητής ή **Τρυγομηνάς**, λόγω του τρύγου, που είναι η κύρια αγροτική απασχόληση το μήνα αυτό.

Σποριάρης, επειδή προετοιμάζεται η σπορά των χωραφιών.

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Πάνος Β. Καπετανίδης

Τηλέφωνο: 210 46 16 664

Διόρθωση κειμένων:

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης

Εξώφυλλο:

Λευτέρης Δεληδομανίδης

Τα κείμενα, που φιλοξενούνται στο ψηφιακό έντυπο "**Ο Καραγκιόζης Αλογόκριτος**", εκφράζουν τις προσωπικές απόψεις των συντακτών τους, κάτι που δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά και την αποδοχή τους από τους υπεύθυνους της ύλης του.

Σταυρίτης, από τη μεγάλη εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, στις 14 Σεπτεμβρίου.

Επιλεγμένα Ιστορικά Γεγονότα Σεπτεμβρίου:

- 1 Σεπτεμβρίου 1939: Η ναζιστική Γερμανία εισβάλλει στην Πολωνία, ένα γεγονός που σηματοδοτεί την επίσημη έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.
- 3 Σεπτεμβρίου 1843: Εκδηλώνεται η Επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου στην Αθήνα, η οποία υποχρέωσε τον βασιλιά Όθωνα να παραχωρήσει το πρώτο Σύνταγμα της Ελλάδας.

- 22 Σεπτεμβρίου (κάθε έτους): Αρχίζει επίσημα το φθινόπωρο, με τη φθινοπωρινή ισημερία.

- 22 Σεπτεμβρίου 1980: Ξεσπά ο μακροχρόνιος Πόλεμος Ιράκ-Ιράν, όταν ο ιρακινός στρατός εισβάλλει στην επαρχία Χουζεστάν.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Σεπτέμβρη στάρι σπείρε και σε πανηγύρι σύρε.
- Σεπτέμβρης πρώτα κρύα, τρέχει, ανοίγει τα σχολεία.
- Το Σεπτέμβρη τα σταφύλια, τον Οκτώβρη τα κουδούνια.
- Τον Τρυγητή τ' αμπελουργού, πάνε χαλάλι οι κόποι.
- Του Σεπτέμβρη οι βροχές, πολλά κακά μας φέρνουν.
- Αν ίσως βρέξει ο Τρυγητής, χαρά στον τυροκόμο.

Η τελευταία μέρα του Αυγούστου πήρε μαζί της και το καλοκαίρι. Ο πρώτος μήνας του φθινοπώρου ήρθε και έχουν γραφτεί γι' αυτόν πολλές παροιμίες και ρητά: Μάρτη και Σεπτέμβρη, ίσια τα μεσάνυχτα (ισημερία).

Του Σεπτέμβρη οι βροχές, πολλά καλά μας φέρνουν.

Σεπτέμβρη στάρι σπείρε και σε πανηγύρι σύρε.

Σεπτέμβρης πρώτα κρύα, τρέχει, ανοίγει τα σχολεία.

Τον Σεπτέμβρη τα σταφύλια, τον Οκτώβρη τα κουδούνια.

Τον Τρυγητή τ' αμπελουργού πάνε χαλάλι οι κόποι.

Ω ΕΛΛΑΣ, ΗΡΩΩΝ
ΧΩΡΑ, ΤΙ ΓΑΪΔΑΡΟΥΣ
ΒΓΑΖΕΙΣ ΤΩΡΑ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ

ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

Επιμέλεια:
Πάνου Καπετανίδη

Γεώργιος Σουρής

Το διάσημο σατιρικό ποίημα του Γεώργιου Σουρή, με θέμα τον Σεπτέμβρη, είναι το :
«**Η πρώτη Σεπτεμβρίου εν Αθήναις**».

Περιεχόμενο του ποιήματος:

Το ποίημα περιγράφει, με σκωπτική διάθεση, την αθηναϊκή πραγματικότητα, κατά τις πρώτες ημέρες του Σεπτεμβρίου. Κεντρικό θέμα είναι το έθιμο της εποχής, όταν γίνονταν μαζικές μετακομίσεις («μετοικεσία») και αλλαγές σπιτιών. Ο Σουρής σατιρίζει τον πανικό, τις φωνές, τη μεταφορά οικοσκευών και το κυκλοφοριακό χάος στους δρόμους της Αθήνας, όπου όλοι έτρεχαν αλαφιασμένοι για να τακτοποιηθούν.

Καὶ πάλιν ὁ Σεπτέμβριος... τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια,
Μαλτέζοι καὶ Μανιάτιδες, φωναῖς καὶ κουβαλίδια.
Τί πάταγος διαβολικός, τί χάος κυκεῶνος,
Μετοικεσία γίνεται τῆς νέας Βαβυλῶνος
καὶ τρέχουν ὅλοι σὰν τρελλοὶ κι' ἀλλάζουν ὅλοι
σπῆτι,
ὥς ποῦ νὰ πᾶν μιὰ καὶ καλὴ μέσ' στοῦ
Δρομοκαίτη.

Καὶ πάλιν ὁ Σεπτέμβριος, Μανιάτιδες, Μαλτέζοι,
μ' ἓνα ποδάρι ἔμεινε τοῦ τάδε τὸ τραπέζι,
τῆς δεῖνα τὸ δυσώνυμον ἀγγεῖον διερράγη
κι' ἀνακατώνεται μαζῇ ἡ σάλα κι' ἡ κουζίνα,
ποῦ λὲς πῶς βλέπεις ἔξαφνα νὰ στέκουν πλάγι
— πλάγι
τῶν Ἀγγλων ἡ Βικτώρια κ' ἡ Τρελλεκατερίνα.

Καὶ πάλιν ὁ Σεπτέμβριος... τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια...
Μαλτέζοι καὶ Μανιάτιδες, φωναῖς καὶ κουβαλίδια.
Αὐτὸς τὸ νέο σπῆτι τοῦ ἀκόμη δὲν εἰξεύρει
καὶ τρέχει ἀπ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὁ δόλιος νὰ τὸ εὕρη.
Αὐτὸς δὲν θέλει καὶ καλὰ ἀπ' τὸ παληὸ νὰ φύγη
καὶ μὲ τὸν νέον κάτοικον σκυλοκαυγᾶς ἀνοίγει.

Σπασίματα, γκρεμίσματα, φορτώματα, σχοιινιά,
καὶ φέτος ὅλοι 'βάλθηκαν ν' ἀλλάξουν γειτονιά.
Καὶ εἰς τὴν τόσῃν σύγχυσιν, τὴν χαύραν καὶ τὸν
σάλον
ἡ κόρη χάνει τὴ μαμμᾶ κι' ἐκείνη τὸν παπάκη,
καὶ μὲς 'στὸ ἀνακάτωμα σκευῶν κ' ἐπίπλων
ἄλλων
κατρακυλᾷ ὁ τέντζερες κ' εὕρισκει τὸ καπάκι.

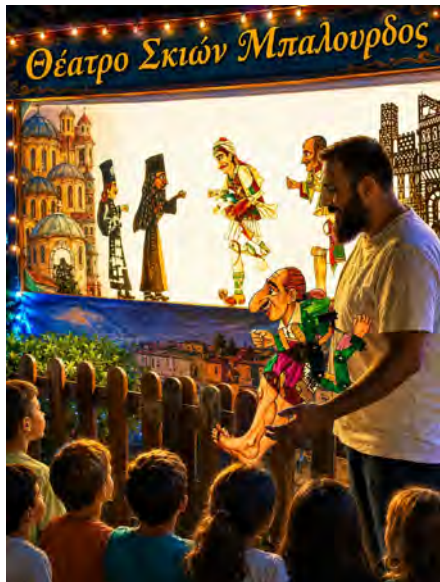
Παλαιοχώρι Γαστούνης: Τρεις γενιές Θεάτρου Σκιών σε μια συγκινητική βραδιά

Αφιέρωμα στον αείμνηστο Παλαιοχωρίτη караγκιοζοπαίχτη Γιάννη Μπαλούρδο από τον γιο και τον εγγονό του.

Μια ιδιαίτερη βραδιά πολιτισμού, παράδοσης και συγκίνησης διοργανώνει ο **Πολιτιστικός Σύλλογος Παλαιοχωρίου «Αναγέννηση»**, στο πλαίσιο του μεγάλου ανταμώματος των Παλαιοχωριτών Ηλείας. Την **Πέμπτη, 13 Αυγούστου 2026** στις 20:30, στην κεντρική Πλατεία Παλαιοχωρίου που πλημμύρισε από τις φιγούρες του νεοελληνικού παραδοσιακού λαϊκού Θεάτρου Σκιών.

Η εκδήλωση αποτελεί ένα βαθύτατα φορτισμένο αφιέρωμα στον αείμνηστο Παλαιοχωρίτη караγκιοζοπαίχτη **Γιάννη Μπαλούρδο**, τον **Γιάννο**, όπως συνήθιζαν να τον αποκαλούν οι συγχωριανοί του. Την παράσταση με τίτλο «Τα Προξενιά της Βεζυροπούλας» παρουσίασε ο γιος του, **Αυγέρης Μπαλούρδος**, και ο εγγονός του, **Μανώλης Μπαλούρδος**. Με αυτόν τον τρόπο, οι δύο καλλιτέχνες γεφυρώνουν τρεις γενιές δημιουργών που κρατούν ζωντανή την οικογενειακή και λαϊκή πολιτιστική κληρονομιά του τόπου τους.

Παράλληλα με την παράσταση, στον χώρο της πλατείας λειτούργησε έκθεση φωτογραφίας που εμπλούτισε την εμπειρία των επισκεπτών. Αμέσως μετά το πέρας του Θεάτρου Σκιών, τη σκυτάλη πήρε ο Μουσικοχορευτικός Σύλλογος «Τερψιχώρη» που παρουσίασε παραδοσιακούς χορούς, ενώ η εκδήλωση κορυφώθηκε με μια ζεστή μουσική βραδιά, με την είσοδο για όλο το κοινό να είναι **ελεύθερη**.

Αλιεύσαμε από την

ΙΣΟΒΙΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΗ ΣΤΟΝ ΠΑΝΟ ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΗ Για την πολύτιμη και διακεκριμένη προσφορά του στο Θέατρο Σκιών

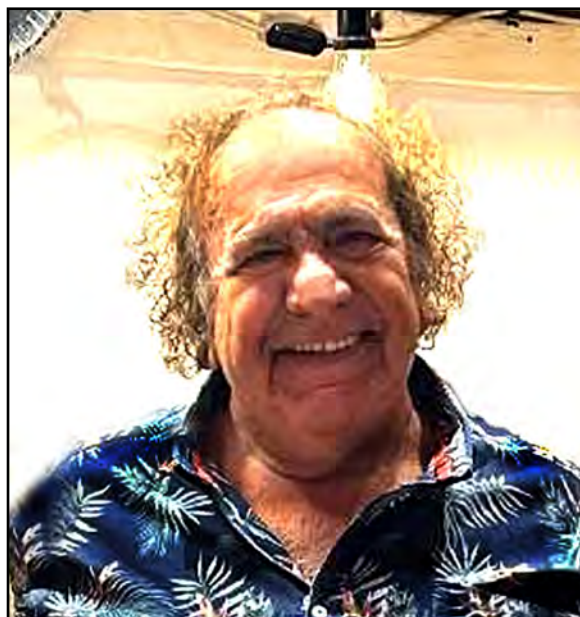
Την Παρασκευή **10 Ιουλίου του 2026**, εγκρίθηκε η από 3/11/2025 και από την Επιτροπή Απονομής Τιμητικών Συντάξεων του Υπουργείου Πολιτισμού, η απονομή ισόβιας τιμητικής σύνταξης για την προσφορά διακεκριμένων υπηρεσιών στην ανάπτυξη του ελληνικού λαϊκού πολιτισμού και ιδιαίτερα του παραδοσιακού λαϊκού Θεάτρου Σκιών.

Την εισήγηση στην επιτροπή, έκανε ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σωματίου Θεάτρου Σκιών και μέλος της Επιτροπής **Αντώνης Παντιώρας**, που παρουσίασε γλαφυρά και με ακρίβεια την προσφορά του πρώην Προέδρου και μέχρι το 2021 μέλος της ίδιας επιτροπής.

Ο τελευταίος καραγκιοζοπαίχτης που έχει πάρει τιμητική σύνταξη από το ΥΠ.ΠΟ είναι ο **Τάκης Παλαιοθόδωρος, 17 χρόνια πριν** (το 2009).

Μετά από την έγκριση, τον τελικό λόγο έχει το υπουργείο Οικονομικών, που θα ελέγξει τα οικονομικά στοιχεία για την τελική ένταξη του καλλιτέχνη, στο παραπάνω καθεστώς. Δυστυχώς, από τα χρόνια των μνημονίων και μετά, έχει αλλάξει, αρκετά και προς το δυσμενέστερο, αυτή η απονομή και γενικά έχει αλλάξει και η τελική φιλοσοφία απονομής των τιμητικών συντάξεων. Όταν ξεκίνησε η απονομή της, αφορούσε προσωπικότητες, που πραγματικά είχαν διακεκριμένη υπηρεσία στο λαϊκό πολιτισμό. Δεν επηρεαζόταν στο αν ο τιμώμενος έπαιρνε και άλλη σύνταξη ή από το ύψος των εισοδημάτων του. Και αν έπαιρνε άλλη ή άλλες συντάξεις, έπαιρνε επιπροσθέτως

ΚΑΙ την τιμητική. Τώρα πια κατάντησε βοήθημα των οικονομικά ασθενέστερων ή αυτών, που για τον άλφα ή βήτα λόγο, δεν κατάφεραν να έχουν τα απαραίτητα ένσημα, για να πάρουν μια κανονική. Για αυτό και ο Πάνος Καπετανίδης, με παμπηφεί έγκριση των παρόντων μελών της επιτροπής, έκανε δεκτή τη θετική εισήγηση του **Προέδρου Αντώνη Παντιώρα**.

ΓΝΩΜΗ:

Εισαγωγή στον κινηματογραφικό
Τσάρλι Τσάπλιν (1889-1977)

Ο πλήρης κινηματογραφικός ήρωας του

Εικοστού Αιώνα. Ο απόλυτος κινηματογραφικός
«Καραγκιόζης». Πάντοτε υπέρ των φτωκών και
των αδικημένων. Πρώτος, έστω και κατά λάθος,
στους κοινωνικούς αγώνες. Πρώτος, έστω και ανα-

γκαστικά, στην πρώτη γραμμή του πυρός στους δύο παγκόσμιους πολέμους. Πάντοτε εναντίον των οργάνων της
τάξης. Πάντοτε ερωτευμένος. Πάντοτε θεόφτωχος. Πάντοτε πιστός του δόγματος ότι «το χρήμα δεν φέρνει
την ευτυχία». Πάντοτε επικίνδυνος για το σύστημα! Μια σύντομη ανασκόπηση των σημαντικότερων ταινιών
του:

The Adventurer (1917):

Η πιο αντιπροσωπευτική ταινία μικρού μήκους του Τσάπλιν. Ο Σαρλώ το
σκάει από τη φυλακή και προσπαθεί να φτιάξει τη ζωή του. Τίθεται όμως και το
ερώτημα: Γιατί να έχει μπει στη φυλακή;

A Dog's Life (1918):

Ο Σαρλώ πλάθει μια σχέση στοργής με ένα αδέσποτο σκύλο. Η αγάπη ανά-
μεσά τους θεμελιώνεται όχι απλώς συναισθηματικά, αλλά και πρακτικά. Ο Σαρλώ
είναι ο πιο φτωχός άνθρωπος του κόσμου. Στην αρχή του έργου, την αυγή, κοιμάται
σε ένα οικόπεδο. Όμως για τον ίδιο, το σημαντικότερο όλων δεν είναι το χρήμα.
Πάνω από όλα είναι η αγάπη.

The Kid (1921):

Ο Σαρλώ, αυτήν τη φορά, πλάθει μια σχέση στοργής με ένα ορφανό βρέφος,
το οποίο βρίσκει τυχαία στα... σκουπίδια. Το μεγαλώνει, σαν να είναι δικό του παιδί,
σαν μάνα και πατέρας μαζί. Όμως, η δικαιοσύνη αδίκως και πάλι τον κυνηγάει.
Γιατί όμως; Γιατί το όργανο του νόμου να είναι συνέχεια από πίσω του;

The Gold Rush (1925):

Με το «Χρυσόθιρα» εγκαινιάζεται η εποχή των αριστουργημάτων του Τσάπλιν. Ο Σαρλώ συμμετέχει
στον πυρετό του χρυσού, περισσότερο από το ένστικτο περιπέτειας παρά από την ανάγκη ενός εύκολου πλου-
τισμού. Απόδειξη; Αν και πάμπλουτος στο τέλος του έργου, ξέρει πολύ καλά ότι το χρήμα έρχεται και φεύγει.
Δεν φέρνει την ευτυχία.

The Circus (1928):

Το «Τσίρκο» δεν θεωρείται από τα κορυφαία κινηματογραφικά έργα του Σαρλώ. Και όμως, μέσα σε
αυτό το έργο συμπυκνώνεται αφενός η φόρμα του κατεξοχόν κωμικού κινηματογραφικού τύπου όλων των
εποχών, ενώ αφετέρου ο Σαρλώ εμβαθύνει στο χαρακτήρα του, προσπαθώντας να καταπολεμήσει τη ζήλια
του, όταν κάνει στο ερωτικό παιχνίδι.

City Lights (1931):

Για πολλούς, το αριστούργημα του Τσάπλιν. Ο Σαρλώ τελειοποιεί τον κωμικό του χαρακτήρα, αλλάζο-
ντας το ένα επίσημα μετά το άλλο, για να βρει λεφτά και να θεραπεύσει μια τυφλή κοπέλα. Επιβάλλεται ως
«Πολυτεχνίτης και Ερημοσπίτης», μπαίνει αδίκως (τι πρωτότυπο!) στη φυλακή και κυρίως επιβάλλεται στον

ήχο. Σε μια εποχή που οι θωβές ταινίες γίνονται ομιλούσες, ο Σαρλώ επιμένει στο αριστουργηματικό θωβό σινεμά.

Modern Times (1936):

Για πολλούς, το έτερο αριστούργημα του Τσάπλιν. Οι εποχές έχουν αλλάξει. Οι μηχανές έχουν εισβάλλει στη ζωή του «Ανθρωπάκου» και ο ίδιος προσπαθεί να προσαρμοστεί. Μαζί έχουν αλλάξει και οι (μοντέρνες πια) ιδέες, των οποίων ο Σαρλώ γίνεται κοινωνός και τίθεται σφαιροφόρος τους, επικεφαλής των κοινωνικών αγώνων υπέρ των φτωχών. Αποδεικνύεται τελικά και ότι πάντοτε συλλαμβάνεται αδικώς. Και επιμένει σε επίπεδο σκηνοθετικής φιλοσοφίας σταθερά στο θωβό σινεμά. Ο ήχος για τον ίδιο δεν έχει μέλλον στον κινηματογράφο (εδώ ο Σαρλώ έπεσε έξω...).

The Great Dictator (1940):

Η πρώτη ομιλούσα ταινία του Τσάπλιν. Η τελευταία του ταινία ως «Ανθρωπάκος». Η σύνδεση των δύο Παγκόσμιων Πολέμων. Από το «Shoulder Arms» μέχρι το «Μεγάλο Δικτάτορα» έχει μεσολαβήσει ο Μεσοπόλεμος και έχει κυοφορηθεί το «Αυγό του Φιδιού». Ο Σαρλώ τα έχει προβλέψει όλα και τα έχει καταγγείλει προφητικά, ξεσκεπάζο-

ντας το πραγματικό πρόσωπο του φασισμού και του Χίτλερ με ένα συγκλονιστικό επίλογο-ύμνο στην ειρήνη.

Μετά από τον πόλεμο όμως, ο κόσμος αλλάζει. Αλλάζει και η Αμερική, εξορίζοντας τον Τσάπλιν στην Ευρώπη. Οι ταινίες του έχουν γίνει για τις Η.Τ.Α. επικίνδυνες για τις κοινωνικές ιδέες του, για την υποστήριξή του στους Εβραίους, για την υπεράσπιση των απανταχού φτωχών και κατατρεγμένων, για τη μάχη του εναντίον των πλουσίων και των ισχυρών.

Ο Τσάπλιν θα αφήσει τον τύπο του «Ανθρωπάκου», ακολουθώντας νέες θεματικές πτυχές («Monsieur Verdoux»), οι οποίες τείνουν προς τον κυνισμό, καθώς υπαγορεύονται από την ωριμότητα της ηλικίας του και από τις νέες μεταπολεμικές συνθήκες.

Ο ίδιος όμως (μισός Τσιγγάνος στην καταγωγή) δεν έπαυσε να είναι ο μοναδικός κινηματογραφικός εκπρόσωπος όλων των μειονοτήτων και των φτωχών της γης.

Ποτέ του δεν υποτάχθηκε στο «αμερικανικό όνειρο». Τα κέρδη του στους μύθους του ήταν πάντοτε παροδικά, αυτό που ήθελε σε σταθερή βάση ήταν μόνο η αγάπη.

Οι κομπίνες επιβίωσης του «Αλίτη» («The Tramp») ήταν αφενός ένα κωμικό τέχνασμα απλώς και μόνο για να βγαίνει γέλιο, ενώ αφετέρου οδηγούνταν σχεδόν πάντοτε αδικώς στη φυλακή.

Ο ίδιος, ως σκηνοθέτης, έχασε μεν το καλλιτεχνικό στοίχημα με τον ήχο και οι ομιλούσες ταινίες επιβλήθηκαν τελικά του θωβού σινεμά (ο Τσάπλιν νόμιζε ότι ο ήχος θα αποβληθεί από την τέχνη του κινηματογράφου ως κάτι το περιττό).

Δικαιώθηκε όμως ως κατήγορος του γερμανικού (αλλά κατόπιν και του αμερικάνικου) φασισμού, καθώς ο κωμικός «Ανθρωπάκος» προφήτευσε εύστοχα τον κυοφορούμενο φασισμό του Μεσοπολέμου και τον επερχόμενο ολοκληρωτισμό της Αμερικής.

Ταυτόχρονα όμως, έστω και με μια δόση έπαρσης, τόνιζε ότι ο θωβός του «Ανθρωπάκος» είναι διάσημος παγκοσμίως ακόμα και εκεί που δεν μιλούν αγγλικά ή που δεν γνωρίζουν καν το Χριστιανισμό...

Και παραμένει διάσημος μέχρι σήμερα, ως ο συνεκιστής των αρχαίων ταπεινών κωμικών του Καραγκιόζη, παραμένοντας ζωντανός και ως έφυγε από το «δερμάτινο κιτνά» του σε ηλικία 88 ετών και ανήμερα των Χριστουγέννων του 1977...

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης (Πατραϊκός ή Πατρίκιος)

ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

Γράφει ο Πάνος Καπετανίδης

"Ο ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΟΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ"

Όταν λέμε Θέατρο Σκιών χωρίς λογοκρισία, εννοούμε παραστάσεις, στις οποίες το χούμορ, η σάτιρα και οι κοινωνικές αναφορές κυλούν ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς, αυτό δεν είναι μόνο δυνατό, αλλά και ιστορικά βασικό χαρακτηριστικό του λαϊκού μας θεάτρου.

Το ελληνικό Θέατρο Σκιών ανέκαθεν λειτουργούσε ως ελεύθερος λαϊκός καθρέφτης. Ο Καραγκιόζης σατιρίζει την εξουσία, τον εαυτό του και την κοινωνία συνολικά, χωρίς προσωπικές στοχεύσεις ή πολιτικές διαστρωμάτωσεις. Όπως σημειώνει ο Δημήτρης Μόλλας: «Ο Καραγκιόζης δεν εθνοκλίνει. Προσκαλεί το κοινό σε γελοιοθεραπεία».

Κατά περιόδους, ιστορικές συγκυρίες, όπως ή η Χούντα των Συνταγματαρχών, μόλις και μετά βολογκρήθηκαν απευθείας ορισμένες παραστάσεις. Αυτές χρησιμοποιήθηκαν συχνά ως μέσο αντίστασης και πατριωτικής έκφρασης, περιστοιχισμένες από πατριωτικά τραγούδια, ηρωικά αφηγήματα, ακόμα και

βεγγαλικά.

Και σήμερα, θίασοι Καραγκιόζη που δεν παθιαρίζουν, παρουσιάζουν παραδοσιακές ή επικαιροποιημένες ιστορίες Καραγκιόζη, με ελεύθερα λόγια και δημιουργικές προσεγγίσεις, χωρίς καμία ένδειξη λογοκρισίας. Αντίθετα, ανάλογα με την περίσταση, μόνο με μερικά «αυτολογοκρισία».

Το Θέατρο Σκιών, ο Ελληνικός Καραγκιόζης, εξακολουθεί να αποτελεί κοινό τόπο παιδαγωγούς, σάτιρας, κριτικής και εντέλει ψυχαγωγίας.

Ειδικά, οι εκπαιδευτικές κοινότητες εκτιμούν την αυθεντική και λαϊκή του μορφή, παρά την απόπειρα των δικαιωματιστών να εμποδίσουν τη σατιρική διάθεση των σταθερών χαρακτήρων του.

Συμπέρασμα:

- Θέατρο Σκιών χωρίς λογοκρισία υπάρχει. Και είναι ο κανόνας, όχι η εξαίρεση.
- Η σάτιρα, η πολιτική κωμωδία, η αυτοκριτική και η κοινωνική αναφορά αποτελούν πυλώνες της παράδοσης του Καραγκιόζη. Αν βρίσκονται περιορισμοί, αυτό εξαρτάται κυρίως

«ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ»

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Στις 3 Αυγούστου του 1900, γεννήθηκε ο αγαπημένος κωμικός Χρήστος Ευθυμίου, στην πόλη της Λαμίας.

1. Ο πιο γνωστός κινηματογραφικός του ρόλος ήταν στην κωμωδία του Γιάννη Δαλιανίδη με τίτλο: "Ένας Βλάχος και Μισός" από το ομώνυμο θεατρικό έργο του Δημήτρη Ψαθά. Ο ρόλος δόθηκε στον ίδιο, μετά από την άρνηση του Βασίλη Λογοθετίδη για λόγους υγείας. Ήταν ένας κινηματογραφικός ρόλος, ωστόσο, που ταίριαζε γάντι τόσο με τη φυσιογνωμία και το στυλ, όσο και με την ιδιαίτερη φωνή του Χρήστου Ευθυμίου.

2. Με ιδιαίτερη επιτυχία έπαιξε και το ρόλο του αβέρτου "Γ' Ιωνάκη", ο οποίος είχε πολύ μεγάλη ιδέα για τη γοητεία του, έτσι ώστε ορθώς ο Βύρων Πάλλης να τον αποκαλεί "γαλανό" γυναίκα σε κάποιο σημείο του έργου. Η σκηνοθεσία του έργου ήταν του Νίκου Τσιφόρου και αποτελεί μία από τις

λιγότερο γνωστές, αλλά εξίσου χαρτωμένες, κωμωδίες του εν λόγω σκηνοθέτη.

Ο Ευθυμίου δεν πρωταγωνίστησε σε πολλές κινηματογραφικές ταινίες. Έμεινε ίσως περισσότερο γνωστός για την πρωταγωνιστική του δράση στο θίασο Λογοθετίδη, μετά από τον ξαφνικό θάνατο του τελευταίου στις 20-2-1960.

Ιδιαίτερα αξιωματικοί, όμως, είναι τρεις κινηματογραφικές ταινίες, στις οποίες ο Ευθυμίου περιορίζεται μόνον σε δεύτερο ρόλο, αλλά κλέβει τις εντυπώσεις:

α) Στην "Αγαπητικό της Βοσκοπούλας" (1955) του Δαδλά, στον οποίο τραγουδά περφόρμινγκ το "Πατάμι, ήνευ πατάμι".
β) Στην "Χιονάτη και τα 7 Γερωντοπαλικάρα" (1961) του Κομπανίλη, στην οποία υποδύεται ένα από τα επτά γερωντοπαλικάρα και συγκεκριμένα το γιατρό "Χάχο".

γ) Στην "Άγνωστο" (1954) του Ορέστη Λάσκου, στην οποία υποδύεται τον απάτευνα συνδεδεμένο του Μιμή Φωτοπούλου και σπονδυλιστή "Καθηγητής της Διδάχης και της Ορθοφωνίας".

("Άνευ Χαρτοφυλακίου", όπως συμπληρώνει πάντοτε και δικτικά ο Μιμής Φωτοπούλος). Πρόκειται για τη μοναδική εμφάνιση του Ευθυμίου στη Φίλις Φίλις.

"Έφυγε" στις 4 Μάρτη 1971, σε ηλικία 71 ετών.

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση, σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης. Περίοδος Α' Τεύχος 72 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025

12 Αυγούστου 2025: «Έφυγε» ο καραγκιοζοπαίκτης Λεωνίδα Δημόπουλος (1951-2025), μαθητής του Νιόβου Αλεξόπουλου και συνεργάτης επί χρόνια του Θανάση Σπυρόπουλου, σε ηλικία σε 74 ετών. Αιωνία του η μνήμη και Καλόν Παράδεισο να έχει!!!

14 Αυγούστου 2025: Στο νοσοκομείο, εσπευσμένα και με οξεία πνευμονική εμβολή, μεταφέρθηκε ο ηθοποιός και καραγκιοζοπαίκτης Τάκης Βαμβακίδης, μια ημέρα πριν από τη γιορτή της Παναγίας. Η κατάσταση της υγείας του βαίνει ολοένα και καλύτερα. Του ευχόμαστε: «Περαστικά» και ταχεία ανάρρωση!!!

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
Πάνος Β. Καπετανίδης
Τηλέφωνο: 210 40 10 004
Διεύθυνση: Αθήνα
Εκδόσεις: Αθήνα
Μεταβίβαση: Αθήνα

Τα κείμενα, που φιλοξενούνται στο ψηφιακό έντυπο "Ο Καραγκιόζης Αλογόκριτος", εκφράζουν τις προσωπικές απόψεις των συντακτών τους, κάποιες που δεν συνεπάγονται υποχρεωτικά και την απόδοσή τους από τους υπεύθυνους της ώλης του.

Είκοσι τέσσερα γράμματα για μια υπέροχη ζωή. του Θανάση Καμπισιούλη

Αν το **Ζ** είναι η σπίθα της ζωής, τότε το **Η** είναι η βαθιά ανάσα, που δίνει ισορροπία στον άνθρωπο. Είναι το γράμμα, που μας θυμίζει πως μια υπέροχη ζωή δεν χτίζεται μόνο με πράξεις, αλλά και με ποιότητα ψυχής.

Πρώτα, χρειάζεται η Ηρεμία. Σε έναν κόσμο γεμάτο θόρυβο και βιασύνη, η ήρεμη καρδιά είναι δύναμη. Ο άνθρωπος, που κρατά γαλήνη μέσα του, μπορεί να σκέφτεται καθαρά και να αποφασίζει σωστά.

Δεύτερο είναι η Ηθική. Να πράττεις το σωστό ακόμη και όταν κανείς δεν σε βλέπει. Ο Καντ έλεγε πως η αξία του ανθρώπου φαίνεται, όταν πράττει από καθήκον και συνειδήση. Η ηθική είναι φως που οδηγεί τις επιλογές μας.

Τρίτο είναι η Ηπιότητα. Η αληθινή δύναμη δεν φωνάζει, ούτε πληγώνει. Εκφράζεται, με ευγένεια, μέτρο και σεβασμό. Ο πράος άνθρωπος κερδίζει περισσότερα από εκείνον, που επιβάλλεται με σκληρότητα. Να βλέπεις ευκαιρίες εκεί, όπου άλλοι βλέπουν μόνο εμπόδια. Η αισιοδοξία δεν είναι αφέλεια, είναι επιλογή στάσης απέναντι στις δυσκολίες.

Τέταρτο είναι η Ηγεσία του εαυτού. Να μπορείς να κυβερνάς τα πάθη, τις παρορμήσεις και τους φόβους σου. Όποιος κυριαρχεί μέσα του, δεν εξαρτάται εύκολα από τίποτα έξω του.

Μα, υπάρχουν και όσα πρέπει να λείπουν. Πρώτα, η Ηττοπάθεια, που κάνει τον άνθρωπο να παραιτείται, πριν καν προσπαθήσει. Να τα παρατάς, πριν καν μπει στο τερνέμ. Και δεύτερο, η Ηχορύπανση της ψυχής: το συνεχές παράπονο, η ένταση και η αρνητικότητα που κουράζουν το νου. Η γνωστή μίρλα των μίζερων ανθρώπων...

Άρα, για μια ζωή με ποιότητα ας κρατήσουμε την Ηρεμία, την Ηθική, την Ηπιότητα και την Ηγεσία του εαυτού, Παράλληλα ας διώξουμε μακριά την Ηττοπάθεια και τον εσωτερικό θόρυβο. Έτσι το Η γίνεται ήσυχη δύναμη στην πορεία μας.

Αν το Η είναι η εσωτερική γαλήνη, τότε το **Θ** είναι η φωτιά, που κινεί τον άνθρωπο να προχωρά. Είναι το γράμμα, που θυμίζει πως μια υπέροχη ζωή χρειάζεται δύναμη καρδιάς, καθαρό σκοπό και πίστη στον εαυτό.

Πρώτα, χρειάζεται το Θάρρος. Να τολμάς να κάνεις βήματα ακόμη κι όταν φοβάσαι. Ο Αριστοτέλης έλεγε πως η ανδρεία βρίσκεται ανάμεσα στη δειλία και την απερισκεψία. Το θάρρος δεν είναι απουσία φόβου, αλλά νίκη πάνω του.

Δεύτερο είναι η Θέληση. Πολλά ξεκινούν ως όνειρα, αλλά γίνονται πραγματικότητα, μόνο όταν συνοδεύονται από σταθερή απόφαση. Ο άνθρωπος με θέληση βρίσκει δρόμους εκεί, που οι άλλοι βλέπουν αδιέξοδα.

Τρίτο είναι η Θετικότητα. Να επιλέγεις σκέψεις, που δυναμώνουν και όχι που σε γκρεμίζουν. Ο νους επηρεάζει βαθιά την ψυχή και η ψυχή τη ζωή ολόκληρη. Να βλέπεις πέρα από την επιφάνεια, να μην κρίνεις βιαστικά και να κατανοείς βαθύτερα όσα συμβαίνουν. Η σωστή ματιά αλλάζει πολλές φορές και την πραγματικότητα.

Τέταρτο είναι η Θυσία. Καμία αξία δεν κερδίζεται, χωρίς να αφήσεις κάτι πίσω. Χρόνο, άνεση, εγωισμό ή συνήθειες. Όποιος θέλει κάτι σπουδαίο, μαθαίνει να προσφέρει κάτι από τον εαυτό του.

Μα, σημαντικό επίσης είναι να απομονώσουμε και όσα πρέπει να λείπουν. Πρώτα η Θλίψη, όταν γίνεται μόνιμη κατοικία της ψυχής και δεν αφήνει χώρο στο φως. Και δεύτερο, ο Θυμός, όταν κυβερνά λόγια και πράξεις. Αποφάσεις κατά τη διάρκεια του θυμού σχεδόν πάντα είναι λανθασμένες.

Άρα, για μια ζωή γεμάτη δύναμη ας κρατήσουμε το Θάρρος, τη Θέληση, τη Θετικότητα και τη Θυσία, και ας διώξουμε τη μόνιμη Θλίψη και τον ανεξέλεγκτο Θυμό. Έτσι, το Θ γίνεται θρόνος εσωτερικής νίκης.

Αν το Θ είναι η δύναμη, που σε κινεί, τότε το Ι είναι η ευθεία γραμμή, που σε κρατά στον σωστό δρόμο. Είναι το γράμμα που θυμίζει πως μια υπέροχη ζωή χρειάζεται μέτρο, καθαρότητα και σταθερή κατεύθυνση.

Πρώτα, χρειάζεται η Ισορροπία. Να δίνεις χώρο στην εργασία, αλλά και στην ξεκούραση, στους άλλους, αλλά και στον εαυτό σου. Ο Αριστοτέλης διδάξε πως η αρετή βρίσκεται στο μέτρο. Όταν όλα έχουν τη σωστή θέση, γεννιέται αρμονία.

Δεύτερο είναι η Ικανότητα. Να καλλιεργείς τα χαρίσματά σου και να εξελίξεις όσα μπορείς να προσφέρεις. Ο άνθρωπος, που δουλεύει πάνω στις δυνατότητές του, νιώθει χρήσιμος και γεμάτος.

Τρίτο είναι η πίστη στα Ιδανικά. Να κρατάς μέσα σου υψηλές αξίες, ακόμη και αν ο κόσμος γύρω σου γίνεται σκληρός. Χωρίς ιδανικά, η ζωή μικραίνει.

Τέταρτο είναι η Ισχύς του χαρακτήρα. Να μένεις σταθερός στις αρχές σου, ακόμη και όταν φυσούν αντίθετοι άνεμοι. Η πραγματική δύναμη φαίνεται στις δύσκολες στιγμές.

Πέμπτο είναι η Ιλαρότητα. Να χαμογελάς, να ελαφραίνεις την ατμόσφαιρα, να βρίσκες φως, ακόμη και σε κουρασμένες μέρες. Το χαμόγελο είναι μικρό θαύμα της καθημερινότητας.

Μα υπάρχουν και όσα πρέπει να λείπουν. Πρώτα η Ιδιοτέλεια, που κάνει κάθε πράξη να μετριέται μόνο με προσωπικό όφελος. Και δεύτερο η Ισοπέδωση, η συνήθεια να βλέπεις τα πάντα ίδια και χωρίς αξία. Τους γύρω σου ίδιους, χωρίς να ξεχωρίζεις την αξία του καθενός.

Άρα, για μια ζωή με ποιότητα ας κρατήσουμε την Ισορροπία, την Ικανότητα, τα Ιδανικά, την Ισχύ του χαρακτήρα και την Ιλαρότητα. Ας διώξουμε, όσο μπορούμε, την Ιδιοτέλεια και την Ισοπέδωση. Έτσι το Ι γίνεται ίσιος δρόμος προς μια ζωή που αξίζει.

Αν το Ι είναι ο ίσιος δρόμος, τότε το Κ είναι η ζεστή αγκαλιά της ζωής. Είναι το γράμμα, που μας θυμίζει πως μια υπέροχη ζωή δεν μετριέται μόνο με επιτυχίες, αλλά με τον τρόπο που αγαπάμε, προσφέρουμε και στεκόμαστε δίπλα στους άλλους.

Πρώτα, χρειάζεται η Καλοσύνη. Μια απλή πράξη καλοσύνης μπορεί να αλλάξει την ημέρα ενός ανθρώπου. Ο Πλάτωνας πίστευε πως όποιον συναντάμε, δίνει τη δική του μάχη. Για αυτό, λίγη καλοσύνη έχει πάντα μεγάλη αξία.

Δεύτερο είναι η Καρδιά. Να ζεις με συναίσθημα, ευαισθησία και αλήθεια. Ο άνθρωπος, που έχει ανοιχτή καρδιά, αγαπά βαθιά και πληγώνει λιγότερο.

Τρίτο είναι η Κατανόηση. Να ακούς πριν κρίνεις και να προσπαθείς να μπεις στη θέση του άλλου. Οι μεγάλες σχέσεις χτίζονται πάνω στην κατανόηση και όχι στην εγωιστική βεβαιότητα.

Τέταρτο είναι ο Κόπος, ο αγώνας, η προσπάθεια, που πρέπει να καταβάλεις. Τίποτα σημαντικό δεν χαρίζεται, χωρίς κόπο. Ο Ηράκλειτος έλεγε πως όλα ρέουν. Άρα και ο άνθρωπος οφείλει να κινείται, να εργάζεται και να δημιουργεί.

Πέμπτο είναι η Κρίση. Να ξεχωρίζεις το ουσιώδες από το περιττό, το αληθινό από το ψεύτικο, το σωστό από το εύκολο. Η καθαρή κρίση προστατεύει τη ζωή από λάθη και πλάνες.

Μα, υπάρχουν και όσα πρέπει να λείπουν. Πρώτα η Κακία, που δηλητηριάζει πρώτα εκείνον, που τη νιώθει. Και δεύτερο η Κενοδοξία, η ανάγκη να εντυπωσιάζεις χωρίς ουσία.

Άρα, για μια ζωή γεμάτη αξία ας κρατήσουμε την Καλοσύνη, την Καρδιά, την Κατανόηση, τον Κόπο και την Κρίση. Αντίστοιχα, ας διώξουμε την Κακία και την Κενοδοξία. Έτσι το Κ γίνεται κλειδί για μια ζωή γεμάτη φως.

Μια υπέροχη ημέρα μας περιμένει.

ΕΠΟΜΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

83) Κατάχρησις εξουσίας του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

ΦΙΓΟΥΡΕΣ: Τάκη Παλαιοθόδωρου

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Καραγκιόζη! Σε κυνηγάει ο Βεληγκέκας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ναι! Μου το παίζει και πολλή εξουσία...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μα ο Βεληγκέκας είναι εξουσία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ο Βεληγκέκας κάνει κατάχρηση εξουσίας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Πού; Στους δρόμους;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και στους δρόμους...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αφού είναι Δερβέναγας. Ξέρεις τι σημαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ποιος; Ο Δερβέναγας; Τι σημαίνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Σημαίνει τον αρχηγό φρουράς διάβασης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και παίρνει μια κουμπούρα, όποτε θέλει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Βεβαίως! Αυτή είναι η δουλειά του!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και βράει και στο δικό μου το γάμο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Παντρεύεσαι; Καλά στέφανα!!!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Στεφάνι κηδείας, στο γάμο του Καραγκιόζη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ο Βεληγκέκας, ως εξουσία, κάνει ό,τι θέλει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εδώ, με βάρεσε, χωρίς να υπάρχει λόγος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ε, κάτι θα του έκανες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δεν του έκανα τίποτα, απλώς έτρεχα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Έτρεχες και πήγε να σε σταματήσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Έτρεχα, επειδή φώναζαν: «Πιάστε τον!».

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ποιοι το φώναζαν αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Κάποιοι υπάλληλοι φώναζαν και τρέχανε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Τι υπάλληλοι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Υπάλληλοι φούρνου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Γιατί φώναζαν και γιατί τρέχανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Γιατί κάποιος είχε κλέψει κάτι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αυτό το καρβέλι, ε; Ε, είσαι λωποδύτης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Όχι! Δεν έκλεψα ένα καρβέλι ψωμί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Έκλεψα μία φραντζόλα ψωμί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ε, λοιπόν, καλά έκανε και σου τη βάρεσε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ο Βεληγκέκας; Πήγε να με σκοτώσει!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Και τι θέλεις; Ευνουχισμένο Βεληγκέκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αμάν! Σκύβω, γιατί πάλι με πυροβολεί!!!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αμάν! Βάρεσε εμένα! Ωχ!!! Τετέλεσται!!!

Μας στέλνει ζωγραφιές
ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΜΠΛΙΚΑΣ
Ο τυφλός νεαρός
ζωγράφος
από τα
Γρεβενά

Ο νέοι και ερασιτέχνες καραγκιοζοπαίχτες

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ο Λευτέρης Δημητριάδης, γεννημένος το 2000 στο Μαρούσι και μεγαλωμένος στην Νίκαια, ήρθε σε επαφή με το ελληνικό Θέατρο Σκιών, από πολύ μικρή ηλικία. Η πρώτη του γνωριμία με τον Καραγκιόζη έγινε μέσα από τις παραστάσεις του σπουδαίου караγκιοζοπαίχτη Βάγγου, γεγονός που στάθηκε καθοριστικό για την πορεία του και του ενέπνευσε από νωρίς την αγάπη για την τέχνη του Θεάτρου Σκιών.

Στη συνέχεια, είχε την τύχη να παρακολουθήσει και να μαθητεύσει, δίπλα σε σημαντικούς συνεχιστές της πειραιώτικης σχολής, όπως ο Πάνος Καπετανίδης και ο Μιχάλης Ταυλάτος. Ιδιαίτερα καθοριστική υπήρξε η δεκαετής συνεργασία του με τον Πάνο Καπετανίδη, ως βοηθός στις παραστάσεις του, μέσα από την οποία διδάχθηκε σε βάθος την τέχνη του Καραγκιόζη και απέκτησε πολύτιμη σκηνική εμπειρία.

Έχει επηρεαστεί βαθιά από την πειραιώτικη σχολή του Θεάτρου Σκιών και ιδιαίτερα από τον Βάγγο. Ασχολείται με την κατασκευή δερμάτινων φιγούρων, καθώς και με το σκάλισμα φιγούρων και σκηνικών από χαρτόνι, διατηρώντας ζωντανές τις παραδοσιακές τεχνικές του Θεάτρου Σκιών.

Οι πρώτες του παραστάσεις πραγματοποιήθηκαν σε οικογενειακές και φιλικές συγκεντρώσεις, ενώ το 2007, σε ηλικία μόλις επτά ετών, έδωσε την πρώτη του δημόσια παράσταση στο Δημοτικό Σχολείο, όπου φοιτούσε. Το 2016, συμμετείχε στο Φεστιβάλ Καραγκιόζη Νέας Ιωνίας, υπό τη διοργάνωση του Πανελληνίου Σωματίου Θεάτρου Σκιών. Από το 2018, δραστηριοποιείται παρουσιάζοντας παραστάσεις σε πολιτιστικούς συλλόγους και εκδηλώσεις, ενώ το 2020 πραγματοποίησε σειρά δεκαπέντε παραστάσεων σε θερινό κινηματογράφο της Σαλαμίνας. Το 2025, συμμετείχε στο Φεστιβάλ

Νέων Καραγκιοζοπαιχτών του Δήμου Χαϊδαρίου, παρουσιάζοντας τη δουλειά του δίπλα σε νέους εκπροσώπους της τέχνης του Θεάτρου Σκιών.

Σήμερα, συνεχίζει την παράδοση, που διδάχθηκε, με σκοπό τη διάσωση του ελληνικού Θεάτρου Σκιών και την προώθησή του στις νεότερες γενιές.

Θάνος Κουτσομπόλης

«100 ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ»

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Μια λίστα είναι, πάντοτε, ενδεικτική.

Οι παρακάτω ταινίες θα μπορούσαν να είναι πολύ περισσότερες ή και αρκετά λιγότερες.

Προτίμησα μόνο 100, με την έννοια ότι ο αριθμός αυτός δηλώνει μια ολοκληρία και μπορεί πολύ εύκολα να μας δώσει ποσοστά τοις εκατό.

Πολλοί θα συμφωνήσουν με τις επιλογές μου, πολλοί θα έχουν ενστάσεις ή θα προτείνουν προσθαφαιρέσεις.

Το υποκειμενικό στοιχείο είναι, εν προκειμένω, εκ των ων ουκ άνευ.

Υπάρχει όμως και το αντικειμενικό στοιχείο. Ποιο είναι αυτό; Μια πληρότητα και μία ορθολογική επιλογή στις επιλογές:

α) Καλύπτονται όλες οι θεματικές περίοδοι του ελληνικού κινηματογράφου, από την εποχή του βωβού και του μεσοπολέμου, μέχρι και σήμερα.

β) Η ιστορική πορεία του αντιμετωπίζεται με ενιαίο τρόπο και χωρίς τον περιττό διαχωρισμό σε "ΠΕΚ" και "ΝΕΚ".

γ) Όλες οι ταινίες είναι είτε αγαπημένες, είτε σημαδιακές για την ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου.

δ) Οι σκηνοθέτες επιλέγονται αναλογικά και με βάση μια κλιμακωτή επιλογή των ταινιών τους, που ένας προσεκτικός αναγνώστης ίσως καταφέρει να εντοπίσει.

ε) Το ίδιο γίνεται και με άλλους συντελεστές, όπως σεναριογράφοι, παραγωγοί, ηθοποιοί κτλ..

στ) Κυρίως, όμως, γίνεται προσπάθεια να εκπροσωπηθούν και όλα τα θεματικά ελληνικά κινηματογραφικά είδη, με το σωστότερο δυνατό τρόπο.

"100 ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ" / του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

1ο μέρος: 1-25.

1. **"Ελληνικόν Θαύμα: Όλοι για τη Μικρά Ασία"** (1922): Το θαύμα της μικρασιατικής εκστρατείας δεν ολοκληρώθηκε ποτέ και η εν λόγω ταινία του Δημήτρη Γαζιάδη παρέμεινε στα αζήτητα. Εγώ, προσωπικά, την πρωτοείδα σε συνέχειες στο ντοκιμαντέρ της ΕΡΤ "Το πανόραμα του αιώνα".

2. **"Δάφνις και Χλόη"** (1931): Λέγανε κάποτε ότι το εν λόγω έργο του ποιητή Ορέστη Λάσκου ήταν το πρώτο γυμνό στον ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Το πρώτο κινηματογραφικό γυμνό σαφώς και δεν ήταν, ήταν όμως βεβαίως το πρώτο ποιητικό (αρχαιοελληνικής εμπνεύσεως) κινηματογραφικό γυμνό.

3. **"Ο Ντούτσε αφηγείται"** (1945): Πρωτοποριακό για την εποχή του ιστορικό αφήγημα κινουμένων σχεδίων για τον ελληνοϊταλικό πόλεμο της Αλβανίας (1941) και την επερχόμενη Εθνική Αντίσταση, με την απολαυστική δημιουργία του γελοιογράφου Σταμάτη Πολενάκη να μην έχει ξεπεραστεί από τότε για τα ελληνικά "καρτούν".

4. **"Οι Γερμανοί ξανάρχονται"** (1948): Η καλύτερη ταινία, κατά την προσωπική μου γνώμη, τόσο του Βασίλη Λογοθετίδη, όσο και του Αλέκου Σακελλάρειου και θα τολμούσα να προσθέσω ακόμα και της Φίνος Φιλμ. Ένας αλληγορικός συμβολικός εφιάλτης για την κατοχή και τον εμφύλιο πόλεμο.

5. **"Χαμένοι άγγελοι"** (1948): Ο άριστος γνώστης του ελληνικού υπόκοσμου Νίκος Τσιφόρος σκηνοθετεί ένα συγκινητικό

δικαστικό μελόδραμα, με τις απαραίτητες κωμικές πινελιές, θέτοντας τα θεμέλια των επερχόμενων θεματικών του ελληνικού κινηματογράφου κατά τη δεκαετία του 1950.

6. **"Ο μεθύστακας"** (1950): Τεράστια εμπορική επιτυχία του Γιώργου Τζαβέλλα και κορυφαίο κοινωνικό δράμα, με το οποίο επιβάλλεται τόσο ο ίδιος, όσο και η Φίνος Φιλμ, αλλά και ο πρωταγωνιστής Ορέστης Μακρής, ως οι 3 κορυφαίοι συντελεστές του ελληνικού κινηματογράφου της δεκαετίας του 1950.

7. **"Ο γρουσουζής"** (1952): Μια από τις πιο αδικημένες ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου και του Γιώργου Τζαβέλλα, με τον Ορέστη Μακρή να επιβάλλεται στο σκηνικό της αθηναϊκής Πλάκας, έχοντας πλάι του κορυφαία ονόματα (π.χ., Φωτόπουλος, Βασιλειάδου, Ηλιόπουλος, Χριστοφορίδης, Τζενεράλλης κτλ.).

8. **"Ξυπόλυτο τάγμα"** (1953): Η κορυφαία ταινία του ελληνοαμερικανού Γκρεγκ Τάλλας (Γρηγόρη Θαλασσινού), με θέμα τη δράση μιας ομάδας παιδιών εναντίον των κατακτητών, κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

9. **"Η Ωραία των Αθηνών"** (1954): Μια από τις καλύτερες λαϊκές ελληνικές κωμωδίες του Νίκου Τσιφόρου, η οποία αντανακλά αφενός τη παλαιά μαγεία των Αθηνών και αφετέρου τους τρεις γαμπρούς (Φωτόπουλο, Σταυρίδη, Αυλωνίτη), που πολιορκούν την Ωραία των Αθηνών (Γεωργία Βασιλειάδου).

10. **"Η Αγνώστος"** (1954): Η καλύτερη ταινία του Ορέστη Λάσκου και η μοναδική κινηματογραφική εμφάνιση της Κυβέλης, σε ένα δυνατό δράμα (εμπνευσμένο από την ξένη λογοτεχνία), στο οποίο παρελαύνουν μεγάλα ονόματα (Παππάς, Κωνσταντάρας, Φωτόπουλος, Ευθυμίου, Αλεξανδράκης, Πάλλης, Καραγιάννη κ.ά.).

11. **"Δεσποινίς ετών 39"** (1954): Ένα συγκλονιστικό δράμα του Αλέκου Σακελλάριου, το οποίο ξεκινάει μεν σαν κωμωδία, αλλά καταλήγει σε κανονική τραγωδία, καθώς ο ήρωάς του (ως θύμα των κοινωνικών περιστάσεων) ενώ νομίζει ότι ελέγχει τα πάντα, αποδεικνύεται τελικά ότι δεν ελέγχει απολύτως τίποτα.

12. **"Στέλλα"** (1955): Η κορυφαία κατά πολλούς ταινία του Μιχάλη Κακογιάννη και της Μελίνας Μερκούρη, ίσως και το κορυφαίο έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σαν μια τοιχογραφία της τότε συντηρητικής ελληνικής κοινωνίας και της προσπάθειας της κεντρικής ηρωίδας να κάνει την επανάστασή της.

13. **"Η κάλπικη λίρα"** (1955): Πρόκειται (κατά τη γνώμη μου) για την καλύτερη ταινία του ελληνικού κινηματογράφου και φυσικά για την κορυφαία ταινία του Γιώργου Τζαβέλλα, ο οποίος μέσα από τέσσερα κινηματογραφικά θεματικά είδη καταφέρνει να παρουσιάσει την έννοια της αγάπης σε όλες τις εκφάνσεις.

14. **"Ο δράκος"** (1956): Η κορυφαία κατά πολλούς ταινία τόσο του Νίκου Κούνδουρου, όσο και του Ντίνου Ηλιόπουλου, ο οποίος σε έναν πολύ διαφορετικό ρόλο, από αυτούς που τον έχουμε συνηθίσει, μετατρέπεται στο τέλος της ταινίας σε ήρωα-θρύλο του ελληνικού υπόκοσμου, σαν ήρωας αρχαίας τραγωδίας.

15. **"Ο ζηλιάρोगατος"** (1956): Ο Γιώργος Τζαβέλλας μεταφέρει στον κινηματογράφο ένα θεατρικό έργο του Γιώργου Ρούσσου και πλάθει μια απολαυστική κωμωδία λόγου και ρυθμού, με τον Βασίλη Λογοθετίδη σε μια από τις κορυφαίες του ερμηνείες, ως ο δήθεν απατημένος σαπωνοποιός Πότης

"Η κάλπικη λίρα"

Αντωνόπουλος.

16. **"Το αμαξάκι"** (1957): Κατά τη γνώμη μου, η καλύτερη ταινία του Ντίνου Δημόπουλου, μια ελεγεία για τον παλιό "καλό" καιρό, που χάνεται και φεύγει ανεπιστρεπτί, με τον Ορέστη Μακρή, ως ρομαντικό εκπρόσωπο της παλιάς εποχής, να ολοκληρώνει την προσωπική τριλογία του "Μεθύστακα" και του "Γρυσούζη".

17. **"Λατέρνα, φτώχεια και γαρύφαλλο"** (1957): Μετά την πολύ μεγάλη επιτυχία με τη **"Λατέρνα, φτώχεια και φιλότιμο"**, ο Αλέκος Σακελλάριος γυρίζει και την ανώτερή της (για μένα) συνέχεια, εμβαθύνοντας πλέον στους ήρωές του και συναρπάζοντας με την εξπρεσιονιστική σκηνή ανθολογίας του ονείρου του

Αυλωνίτη.

18. **"Ο Χριστός ξανασταυρώνεται"** (1957): Ο Ζυλ Ντασέν μεταφέρει στον κινηματογράφο το υπερτιμημένο μυθιστόρημα (από τους Γάλλους) του Νίκου Καζαντζάκη, όσο ήταν ακόμα εν ζωή ο τελευταίος, για να ανοίξει το δρόμο προς τη διεθνοποίηση τόσο του μυθιστορήματος, όσο και μιας ταινίας με αμιγώς ελληνικά χαρακτηριστικά.

19. **"Μια ζωή την έχουμε"** (1958): Μια από τις καλύτερες στιγμές του ελληνικού κινηματογράφου, της Φίνος Φιλμ και του Γιώργου Τζαβέλλα, που μολονότι ατύχησε εμπορικά, έχει μείνει μνημειώδης για την αφηγηματική της (κινηματογραφική) δεινότητα και κυρίως για την άρτια (μυθιστορηματική) ανάπτυξη των χαρακτήρων της.

20. **"Εγκλημα στο Κολωνάκι"** (1959): Ο σκηνοθέτης Τζανής Αλιφέρης κάνει την έκπληξη και εγκαινιάζει τη θεματική του φιλμ-νουάρ στον ελληνικό κινηματογράφο μέσα από μια ιστορία μυστηρίου για το "Ποιος το έκανε;" και μεταφέροντας στο κινηματογραφικό πανί ένα από τα πιο σημαντικά έργα του Γιάννη Μαρή.

21. **"Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες"** (1960): Καταπληκτική κωμωδία δράσης και ρυθμού, με τον Αλέκο Σακελλάριο να σατιρίζει μεν τη βεντέτα, σεβόμενος όμως και το μακάβριο χαρακτήρα της, σε μια από τις καλύτερες ελληνικές κωμωδίες, με ατμοσφαιρικές νυχτερινές σκηνές αγωνίας α λα Χίτσκοκ.

22. **"Ποτέ την Κυριακή"** (1960): Ο Ζυλ Ντασέν, ορμώμενος από την προηγούμενη ταινία του, σκηνοθετεί ένα διεθνούς φήμης (καθαρά ελληνικό πλέον) έργο του, με θέμα την Ελλάδα και τους μύθους της στο σήμερα, φτάνοντας μέχρι τα Όσκαρ και ανοίγοντας κάπως έτσι το δρόμο και για τον επερχόμενο "Αλέξη Ζορμπά".

23. **"Εγκλημα στα παρασκήνια"** (1960): Ο Ντίνος Κατσουρίδης ολοκληρώνει την απόπειρα του Τζανή Αλιφέρη να μεταφέρει τον ελληνικό υπόκοσμο μέσω του φιλμ-νουάρ στον κινηματογράφο. Μαζί, δια της πέννας του Γιάννη Μαρή, μεταφέρεται στο κινηματογραφικό πανί και ολόκληρο το νοσηρό κλίμα της μετεμφυλιακής Ελλάδας.

24. **"Τα κίτρινα γάντια"** (1960): Μια από τις πιο πολύπλοκες, σύνθετες και ατόφιε λαϊκές κωμωδίες του Αλέκου Σακελλάριου, στην οποία ο Νίκος Σταυρίδης και ο Γιάννης Γκιωνάκης δίνουν ένα πραγματικό προσωπικό ρεσιτάλ, ίσως στις πιο αγαπημένες κωμικές σκηνές ανθολογίας του ελληνικού κινηματογράφου.

25. **"Η Χιονάτη και τα επτά γεροντοπαλίκαρα"** (1960): Μια ιστορική συνύπαρξη επτά μεγάλων ονομάτων (και όχι μόνο) της ελληνικής κωμωδίας, σε μια ταινία όμως που τελικά (μέσω της σκηνοθεσίας του Ιάκωβου Καμπανέλλη) καταλήγει σε ένα (σπάνιο για τον ελληνικό κινηματογράφο) νοσταλγικό παραμύθι με μελαγχολικά καλό τέλος.

Το πινέλο δεν το υφαιτά η τεχνητή νοημοσύνη, το υφαιτά ο άνθρωπος!

Τα τελευταία χρόνια, η τεχνητή νοημοσύνη έχει μπει δυναμικά στην καθημερινότητά μας. Από την εκπαίδευση και την εργασία, μέχρι την τέχνη και την επικοινωνία, αποτελεί πλέον ένα ακόμα εργαλείο στα χέρια του ανθρώπου. Έτσι, μπαίνει και στο χώρο του Ελληνικού Θεάτρου Σκιών, προκαλώντας ποικίλες αντιδράσεις. Άλλοι την αντιμετωπίζουν με ενθουσιασμό, άλλοι με επιφυλακτικότητα και αρκετοί με ανησυχία. Το βασικό όμως είναι να τη δούμε στη σωστή της διάσταση, μόνο ως ένα

βοηθητικό μέσο και όχι ως αντικαταστάτη της παραδοσιακής δημιουργίας.

Πολλές φορές, ίσως, συγχέουμε το εργαλείο με το δημιουργό. Η τεχνητή νοημοσύνη είναι ένα σύγχρονο εργαλείο, τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο. Η αφίσα μιας παράστασης Καραγκιόζη, για παράδειγμα, δεν είναι απλώς ένα διαφημιστικό έντυπο. Είναι η πρώτη εικόνα που θα συναντήσει ο θεατής και αποτελεί τη σύγχρονη συνέχεια της λαϊκής ρεκλάμας και της ζωγραφικής, που είναι αναπόσπαστο κομμάτι της τέχνης του Καραγκιόζη.

Πίσω από μια επιτυχημένη δημιουργία, υπάρχει η φαντασία, η γνώση της σύνθεσης, η προσωπική αισθητική, η γνώση της φιγούρας, της σκηνογραφίας και της παράδοσης. Αυτά δεν μεταφέρονται, σε έναν υπολογιστή, με το πάτημα ενός κουμπιού. Σαφώς, η χειροποίητη δημιουργία έχει άλλη βαρύτητα και δεν τίθεται θέμα σύγκρισης. Στον αντίποδα, όμως, η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να βοηθήσει τον καλλιτέχνη να εξοικονομήσει χρόνο, να δοκιμάσει ιδέες, να δημιουργήσει μια πρώτη μακέτα, να επεξεργαστεί μια υπάρχουσα δημιουργία του ή να συμβάλει στην προετοιμασία μιας αφίσας, ενός σκηνικού ή κάποιου άλλου οπτικού υλικού.

Η άκριτη χρήση της, από την άλλη, μπορεί να οδηγήσει σε αντίθετα αποτελέσματα. Ορθογραφικά λάθη, αλλοιωμένες ελληνικές λέξεις, παραμορφωμένες φιγούρες, λανθασμένες αναλογίες και συνθέσεις, χωρίς αισθητική ισορροπία, είναι μερικά από τα προβλήματα, που έχουν εμφανιστεί κατά καιρούς. Το πρόβλημα, όμως, συνήθως δεν βρίσκεται στο εργαλείο, αλλά στον τρόπο, με τον οποίο χρησιμοποιείται. Όταν ο δημιουργός ξέρει τι επιδιώκει και μπορεί να αξιολογήσει και να διορθώσει το αποτέλεσμα, η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να γίνει πραγματικά χρήσιμο βοήθημα.

Άλλωστε, ένα απλό λαϊκό παράδειγμα συνοψίζει πολύ καλά το νόημα. Ένα μαχαίρι μπορεί να χρησιμοποιηθεί, για να κόψει ένα φρούτο ή για μια καθημερινή ανάγκη κοπής. Το ίδιο όμως μαχαίρι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για να τραυματίσει ή ακόμη και να σκοτώσει έναν άνθρωπο. Δεν είναι, λοιπόν, το μαχαίρι, από μόνο του, καλό ή κακό. Είναι ένα εργαλείο. Η χρήση του εξαρτάται από τον άνθρωπο, που το κρατά και

Αφίσες - Διαφημιστικές ρεκλάμες παραστάσεων δημιουργημένες από μοντέλο τεχνητής νοημοσύνης AI

από τον σκοπό για τον οποίο το χρησιμοποιεί.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με την τεχνητή νοημοσύνη. Μπορεί να γίνει ένα εξαιρετικά χρήσιμο βοήθημα στα χέρια ενός γνώστη, αλλά μπορεί να οδηγήσει και σε πρόχειρα ή λανθασμένα αποτελέσματα, όταν χρησιμοποιείται με αμετροέπεια χωρίς γνώση, κρίση και αισθητική αντίληψη.

Εδώ, βρίσκεται και μία από τις μεγαλύτερες παρανοήσεις, γύρω από την τεχνητή νοημοσύνη. Πολλοί πιστεύουν ότι αρκεί να πληκτρολογήσει κανείς μια πρόταση και το μοντέλο AI θα δημιουργήσει από μόνο του ένα έργο τέχνης. Στην πραγματικότητα, το αποτέλεσμα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από εκείνον, που βρίσκεται πίσω από το πληκτρολόγιο.

Η τεχνητή νοημοσύνη δεν διαθέτει προσωπική αισθητική και καλλιτεχνική άποψη. Δεν γνωρίζει τη φιλοσοφία του Θεάτρου Σκιών, τα σημαινόμενα και τους χαρακτήρες του μπερντέ, όπως τα αντιλαμβανόμαστε, όσοι υπηρετούμε αυτή την τέχνη, είτε οι θεματοφύλακές της. Αναλύει δεδομένα και παράγει αποτελέσματα, ορθά ή μη, σύμφωνα πάντα με τις οδηγίες που λαμβάνει από το χρήστη της και από τις διαθέσιμες πηγές άντλησης πληροφοριών του διαδικτύου.

Το Θέατρο Σκιών υπήρξε πάντοτε μια τέχνη, που αξιοποιούσε τις τεχνολογικές δυνατότητες της εποχής του. Από τα υλικά των φιγούρων μέχρι τον ηλεκτρικό φωτισμό, τις μικροφωνικές εγκαταστάσεις, τις ψηφιακές εκτυπώσεις και την προβολή μέσω διαδικτύου, κάθε γενιά ενσωμάτωνε ό,τι μπορούσε να υπηρετήσει καλύτερα την τέχνη, προσπαθώντας να μην αλλοιώσει την ουσία της. Το ίδιο καλούμαστε να κάνουμε και σήμερα. Να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες της τεχνητής νοημοσύνης, με μέτρο, γνώση και αισθητική ευθύνη. Να μην την αντιμετωπίζουμε ούτε με φόβο, ούτε βέβαια με άκριτο ενθουσιασμό. Η παράδοση δεν κινδυνεύει από τα εργαλεία, αλλά κινδυνεύει όταν χάνεται η γνώση, η ποιότητα και ο σεβασμός προς αυτήν.

Για αυτό και η θέση μου είναι ξεκάθαρη: Η τεχνητή νοημοσύνη δεν αντιπαλεύει, δεν υποκαθιστά και κυρίως δεν αντικαθιστά την παραδοσιακή ζωγραφική της ρεκλάμας του Καραγκιόζη. Όταν χρησιμοποιείται από ανθρώπους, που γνωρίζουν την τέχνη, μπορεί να αποτελέσει ένα ακόμη χρήσιμο εργαλείο στην υπηρεσία της. Γιατί, στο τέλος, δεν είναι το πρόγραμμα που δημιουργεί την τέχνη. Είναι ο άνθρωπος που έχει το όραμα, την εμπειρία και την ευαισθησία να της δώσει ψυχή.

Η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να χειριστεί το λογισμικό και να εκτελέσει εντολές. Το πινέλο, όμως, εξακολουθεί να το κρατά ο άνθρωπος. Και ευτυχώς, έτσι πρέπει να παραμένει.

Νίκος Μπαρμπούτης – Καλλιτέχνης Θεάτρου Σκιών

ΟΙ ΜΟΝΙΜΕΣ ΘΕΡΙΝΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ Του Κωνσταντίνου Τσιαγά

Τα καλοκαίρια είναι εδώ και δεκαετίες συνυφασμένα, εκτός όλων των άλλων και με το λαϊκό μας ήρωα, ο οποίος αφήνει για τρεις περίπου μήνες τους κλειστούς χώρους και κατακλύζει τα θερινά θέατρα, τις πλατείες, τα προαύλια συλλόγων και τις ακρογιαλιές. Φυσικά, η εποχή δεν έχει εκείνα τα αρώματα από τα βασιλικά, που μύριζε κανείς όταν έμπαινε στα μαντράκια εκείνων των καιρών, ωστόσο και στο σήμερα οι караγκιοζοπαίχτες διαμορφώνουν όμορφους και καλαίσθητους μόνιμους χώρους, οι οποίοι υποδέχονται τους φίλους του λαϊκού μας θεάτρου κάθε ηλικίας. Στο παρόν φύλλο της εφημερίδας μας, κατεβλήθη μια προσπάθεια καταγραφής όλων αυτών των μόνιμων χώρων στα πλαίσια ενός μικρού αφιερώματος σε αυτές τις μικρές μεν, σημαντικές δε εστίες πολιτισμού.

• Ξεκινάμε το αφιέρωμα μας από την ιστορική μόνιμη σκηνή Θεάτρου Σκιών **στο Λουτράκι**, στην οδό Αλκυονίδων 2. Ένας χώρος, στον οποίο μεγαλούργησαν κατά το παρελθόν ο **Διονύσης Λέντερης** και ο **Τάκης Παλαιοθόδωρος**, για να πάρουν αργότερα τη σκυτάλη από κοινού ο **Χάρης Μπιλλίνης** και ο αείμνηστος **Τάσος Γεωργίου**.

Ο ταλαντούχος Χάρης Μπιλλίνης δίνει το παρών για 16η συνεχόμενη χρονιά, κατορθώνοντας να ταυτίσει τον όμορφο αυτό χώρο, με το γέλιο, τη φαντασία και την παράδοση. Σε επικοινωνία που είχαμε με τον κ. Μπιλλίνη, μας εξέφρασε την ικανοποίησή του για τη συμπλήρωση δεκαέξι χρόνων συνεχούς παρουσίας στο Λουτράκι, ενώ τόνισε και τη βοήθεια, που παρέχει ο δήμος στις αρχές κάθε καλοκαιριού όσον αφορά την προετοιμασία του χώρου.

• Στη συνέχεια, επικοινωνήσαμε με τον κύριο **Τάσο Κώνστα**, προκειμένου να συζητήσουμε αναφορικά με τη μόνιμη σκηνή, που διατηρεί στο **Πάρκο Φλοίσβου**.

Σε ερώτησή μας, αναφορικά με τις αλλαγές που βλέπει ο ίδιος στο κοινό, στο διάβα των χρόνων, ο κ. Κώνστας μας απάντησε «Το μεγάλο μέρος του κοινού, ανά πενταετία αλλάζει, αναδιαμορφώνεται.

Οι μικροί θεατές μεγαλώνουν, έχουν άλλες

αναζητήσεις, κατευθύνονται και σε άλλα ενδιαφέροντα, εκτός από τους φανατικούς, που συνεχίζουν να παρακολουθούν, αλλά και να δοκιμάζονται με το Θέατρο Σκιών, ως μέσο έκφρασης. Το ενδιαφέρον είναι ότι και αυτοί που απομακρύνονται, μετά από χρόνια,

επιστρέφουν, ως έφηβοι, ως νέοι, ως γονείς, με μικρό παιδί, γιατί μετά από 30 χρόνια, μας συμβαίνει και αυτό το ωραίο... Η σύνθεση του κοινού μας αποτελείται από πιο πολλούς ενήλικους παρά παιδιά... Ένα παιδί το συνοδεύουν δυο, τρεις μεγάλοι. Και για την πρώτη του φορά, ως θεατή, το καταλαβαίνεις, αλλά όταν βλέπεις την ίδια σύνθεση παρέας να επαναλαμβάνεται, τότε σημαίνει ότι όλοι περνάνε καλά. Είναι συγκινητικό να παρατηρείς τρεις διαφορετικές γενιές, παππού, παιδί, εγγόνι, να ψυχαγωγούνται με το ίδιο θέαμα. Και αυτό συμβαίνει! Το κοινό των ημερών μας είναι η κοινωνία των ημερών μας. Ένας μικρός καθρέφτης της καθημερινότητάς μας είναι η πλατεία του θεάτρου κάθε βράδυ... Στο θέατρο, πρέπει να κοινωνήσεις, να ενταχθείς σε ένα σύνολο, να λειτουργήσεις μαζί του, να αφεθείς δέκτης των από σκηνής ερεθισμάτων και να τα μοιραστείς με το δίπλα σου. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής, τα σύγχρονα χούγια μας και η πρόωρη, κατά τη γνώμη μου, «εξοικείωση» των μικρών παιδιών με τον ταχύτατο κόσμο της τεχνολογίας, έρχεται σε αντίθεση με τη μυσταγωγία, που απαιτεί η παρακολούθηση μιας παράστασης. Είναι όλοι πια πιο ανήσυχοι, πιο «στον κόσμο τους», θα έλεγα, πιο αδιάφοροι... Έχουν την τάση να θέλουν να «δείξουν» τι γίνεται εκεί που βρίσκονται και όχι να ζήσουν αυτό, που συμβαίνει εκεί που βρίσκονται... Αλλά, όταν το πανί ανάβει, ο Καραγκιόζης, τους καλεί να αφήσουν ο καθένας τον κόσμο του και να έρθουν στον δικό του, μια και για αυτό βρέθηκαν εκεί και

πιάνει! Το θέατρο ψυχαγωγεί και εκπαιδεύει και την πλατεία και τους επί σκηνής. Ευθύνη βέβαια για το πώς θα λειτουργήσει το κοινό, σε μεγάλο μέρος, φέρει και ο χώρος παράστασης (διοργανωτής, παραγωγός, θιασάρχης), με τις συνθήκες που διαμορφώνει, αλλά και ο καλλιτέχνης με το θέαμα, που προσφέρει».

• Το αφιέρωμά μας συνεχίζεται με το μόνιμο Θέατρο Σκιών του κ.

Παναγιώτη Χατζηαναγνώστου στην **Σαλαμίνα** (Λεωφόρος Ιπποκράτους 165, Παλούκια). Με την εκεί παρουσία του για 9η χρονιά, το θερινό Θέατρο Σκιών Παναγιώτη Χατζηαναγνώστου έχει πλέον καθιερωθεί, ως ένα σταθερό σημείο πολιτισμού και ψυχαγωγίας στο νησί, κατά τους θερινούς μήνες. Ο κ. Χατζηαναγνώστου, μας δήλωσε σχετικά: «Οι παραστάσεις απευθύνονται σε μικρούς και μεγάλους, προσφέροντας μια διαφορετική πρόταση θερινής εξόδου, στην οποία η παράδοση, το χιούμορ και η ζωντανή θεατρική εμπειρία συναντώνται

κάτω από τον καλοκαιρινό ουρανό της Σαλαμίνας. Ένα θερινό μαντράκι, που θυμούνται οι παλιοί και μαθαίνουν οι νεότεροι. Εξάλλου, το σύνθημα έχει δοθεί, εδώ και πολλά χρόνια: Δεν αντέχω πια την πείνα, φύγαμε για Σαλαμίνα!!!».

Αλέα Ο ΠΙΟ **FUN** ΠΑΙΔΟΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΔΩΡΕΑΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
FISH SPA 18:00 - 20:00
ΚΑΡΑΟΚΕ 21:00 - 23:00
ΔΩΡΕΑΝ ΜΙΑ ΒΟΑΤΑ ΜΕ ΤΟ ΤΥΡΟ Ή ΕΝΑ ΠΑΙΧΤΗ ΜΕ ΤΟΝ ΤΑΥΡΟ

ΤΡΙΤΗ
FISH SPA 18:00 - 20:00
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ 21:00 - 22:00
ΚΑΡΑΟΚΕ 22:00 - 23:00

ΤΕΤΑΡΤΗ
FACEPAINTING 19:00 - 21:00
X-Saltibagos 20:30 - 21:30
ΚΑΡΑΟΚΕ 21:00 - 23:00

ΠΕΜΠΤΗ
FACEPAINTING 19:00 - 21:00
ΦΟΥΣΚΕΣ 20:00 - 21:00
ΚΑΡΑΟΚΕ 21:00 - 23:00

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FACEPAINTING 19:00 - 21:00
Clowns Φαξίδα και Βροσίδια με παιχνίδια 20:30 - 21:30
ΚΑΡΑΟΚΕ 21:00 - 23:00

ΣΑΒΒΑΤΟ
FACEPAINTING 19:00 - 21:00
ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΗΡΩΕΣ - ΜΑΣΚΟΤ 21:00 - 22:00
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ 21:00 - 22:00
ΚΑΡΑΟΚΕ 22:00 - 23:00

ΚΥΡΙΑΚΗ
FACEPAINTING 19:00 - 21:00
ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΗΡΩΕΣ - ΜΑΣΚΟΤ 21:00 - 22:00
ΦΟΥΣΚΕΣ 20:00 - 21:00
ΚΑΡΑΟΚΕ 21:00 - 23:00

ΣΤΗΝ ΠΙΣΩ ΑΥΛΗ ΤΟΥ ROYAL

ROYAL

ΑΚΤΗ ΔΥΝΑΜΙΣ 53 ΠΑΤΡΑ

2611 810 524

•Μια ακόμη μόνιμη θεατρική σκηνή, στην Αττική, είναι και αυτή της **οικογένειας Μπαλούρδου**, στα **Ξύλινα της Καισαριανής**. Η οικογένεια Μπαλούρδου, επί σειρά ετών, παρουσιάζει παραδοσιακές παραστάσεις Καραγκιόζη, με ελεύθερη είσοδο, καθώς το εγχείρημα στηρίζεται από το δήμο Καισαριανής. Οι μικροί και μεγάλοι φίλοι του λαϊκού μας θεάτρου είχαν την ευκαιρία να απολαμβάνουν τον αγαπημένο μας Καραγκιόζη, καθ' όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού, κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή. Ο κ. Μπαλούρδος ανέφερε, μεταξύ άλλων: «Το μόνιμο στέκι λειτουργεί **από το 1990**. Πρωτοξεκίνησε από τους **Αυγερινό και Γιάννη Μπαλούρδο** και έχει από τότε αδιάλειπτη παρουσία... Εγώ παίζω από δεκαπέντε χρονών, αλλά συνεχίζει και ο πατέρας μου, Αυγερινός Μπαλούρδος. Τον πατέρα μου έχουν βοηθήσει

παλιότερα σπουδαίοι καραγκιοζοπαίχτες», ενώ καταλήγοντας τόνισε: «Για να κρατηθεί ένα στέκι 37 χρόνια θέλει κότσια. Οι Καραγκιοζοπαίχτες να επικεντρωθούν στη δουλειά τους και όχι να πάνε να φάνε το ψωμί του άλλου καραγκιοζοπαίχτη».

Το αφιέρωμά μας συνεχίζεται και στις εκτός Αττικής μόνιμες σκηνές. Μία αξιόλογη προσπάθεια, στην πόλη των Πατρών, είναι αυτή της **οικογενείας Μακρή**, στον **παιδότοπο «Αλέα»** του πολυχώρου εκδηλώσεων Royal. **Οι Μπάμπης και Αριστοτέλης Μακρή**, συνεχίζοντας τη σπουδαία παρακαταθήκη του πατέρα τους, Κώστα, διασκεδάζουν το κοινό στην όμορφη αυλή του φιλόξενου πολυχώρου Royal, κοντά στο νέο λιμάνι της Πάτρας. Ο ειδικά διαμορφωμένος παιδότοπος φιλοξενεί πλειάδα εκδηλώσεων, ενώ ο λαϊκός μας ήρωας έχει την τιμητική του, κάθε Τρίτη και Σάββατο.

Κλείνουμε το αφιέρωμά μας, με τη μόνιμη σκηνή στα **Διגעλιώτικα Αιγίου**, που διατηρεί ο ερασιτέχνης καραγκιοζοπαίχτης **Κωνσταντίνος Τσιαγάς**. Οι φίλοι του λαϊκού μας θεάτρου είχαν την ευκαιρία να διασκεδάσουν με τον αγαπημένο τους Καραγκιόζη, κάθε Τετάρτη του Ιουλίου και του Αυγούστου, στο προαύλιο του παλαιού Δημοτικού Σχολείου.

ΕΚΘΕΣΗ

100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ:

ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΝΤΡΕΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Ο Δήμος Καλαβρύτων φιλοξενεί την έκθεση «100 χρόνια Καραγκιόζης: Από τις Μάντρες στο Μουσείο», που συνδιοργανώνουν το Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού και το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών. Τα εγκαίνια της έκθεσης έγιναν το Σάββατο 18 Ιουλίου 2026, στις 19:00, στο Πέτρινο Κτήριο, Πλατεία Πετιμεζαίων Καλάβρυτα.

Η έκθεση αποτυπώνει το ελληνικό Θέατρο Σκιών, στην ιστορική του διαδρομή, από την ελληνοποίησή του, στο τέλος του 19ου αιώνα, έως σήμερα, σε μια διαλεκτικότητα με την πορεία και το έργο του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, που έκλεισε έναν αιώνα ζωής.

Το Θέατρο Σκιών, αυθεντικό είδος λαϊκού θεάτρου, εκφράζει εμπειρίες από την κοινωνική και πολιτική ζωή του λαού, αφουγκράζεται και ενσωματώνει μηνύματα και ανησυχίες των καιρών και μεταβιβάζεται από γενιά σε γενιά, γεφυρώνοντας τον υλικό πολιτισμό με την πηγαία προφορικότητα. Στην εξέλιξη αυτού του ιδιαίτερα αγαπητού και δημοφιλούς θεάματος, επέδρασαν ιστορικά και κοινωνικά γεγονότα, που παράλληλα αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης της δραματουργίας του, ενώ με τη σειρά του, ως γνήσια λαϊκή έκφραση, επηρέασε άλλες μορφές τέχνης. Το πάντρεμα ιστοριών και χαρακτήρων, η μουσική, τα κοινωνικά και ενδυματολογικά χαρακτηριστικά των ηρώων, τα γλωσσικά ιδιώματα και λογοπαίγνια, όλα αυτά μαζί συνιστούν έναν ευφυή συνδυασμό εκφραστικών μέσων, που το αναδεικνύουν σε κορυφαία λαϊκή ψυχαγωγία.

Επιλεγμένα αντικείμενα, όπως φιγούρες, σκηνικά, ρεκλάμες, ηχητικά εξαρτήματα, σκηνικά βοηθήματα, εργαλεία κατασκευής φιγούρων, σχέδια, δίσκοι, εκδόσεις, διαφημιστικό υλικό των παραστάσεων, φωτογραφίες και αρχειακό υλικό, από τη συλλογή του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού, αλληλεπιδρούν με αυτά της συλλογής του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, αλλά και ιδιωτικών συλλογών και σε συνδυασμό με εποπτικό και ψηφιακό υλικό, καταδεικνύουν τον πλούτο και την πορεία εξέλιξης της παραστατικής τέχνης του Καραγκιόζη, το εύρος της καλλιτεχνικής δημιουργίας των καραγκιοζοπαιχτών, την εικαστική αξία των εργαλείων, που χρησιμοποιούνται στην παράσταση και εν γένει το κοινωνικοπολιτισμικό αποτύπωμα του θεάματος.

Η έκθεση αναδεικνύει τα υλικά κατάλοιπα ενός πολυσήμαντου παρελθόντος, στο οποίο τα αντικείμενα μεταμορφώνονται σε φορείς κοινωνικών και πολιτισμικών συμφραζόμενων και προσκαλούν τον επισκέπτη να ταξιδέψει με μια γλυκιά νοσταλγία στην «παράσταση» της νεότερης Ελλάδας.

Πληροφορίες Έκθεσης: Διάρκεια: 18 Ιουλίου-20 Σεπτεμβρίου 2026.

Τοποθεσία: Πέτρινο Κτήριο, Πλατεία

Πετμεζαίων, Καλάβρυτα.

Ώρες λειτουργίας: 10:00-13:00 και 18:00-21:00.

Παράλληλες δράσεις:

Παράσταση Καραγκιόζη: Το Σάββατο 19 Ιουλίου

στις 21:00, μετά από τα εγκαίνια της έκθεσης, θα

δοθεί παράσταση Καραγκιόζη, με το έργο: «Γεια σου

Γιάνναρε», συνοδεία ζωντανής λαϊκής ορχήστρας, από το Μαύρο Θέατρο Πάτρας.

Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα:

Τον Σεπτέμβριο του 2026, το Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού και το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών θα οργανώσουν εκπαιδευτικές δράσεις για σχολικές ομάδες στον χώρο της έκθεσης.

Ξεναγήσεις:

Κατά τη διάρκεια λειτουργίας της έκθεσης «100 χρόνια Καραγκιόζη: Από τις Μάντρες στο Μουσείο» θα πραγματοποιούνται ξεναγήσεις για το ευρύ κοινό.

Επικοινωνία: Τμήμα τοπικής ανάπτυξης, πολιτιστικής, αθλητικής και τουριστικής προβολής Δήμου Καλαβρύτων Τηλ.: 2692360403, 269202921. Email: politismos@kalavrita.gr

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

• Με μεγάλη επιτυχία, το διήμερο **18 και 19 Ιουλίου**, πραγματοποιήθηκαν στα Καλάβρυτα τα εγκαίνια της περιοδικής έκθεσης **"100 χρόνια Καραγκιόζη: Από τις μάντρες στο μουσείο"** και η ημερίδα **"Το ελληνικό Θέατρο Σκιών στα Καλάβρυτα: Πρόσωπα, χώροι, επιδράσεις"**. Οι συγκεκριμένες δράσεις πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια της συνεργασίας μας με το **Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού και το Δήμο Καλαβρύτων**. Εκ μέρους του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, παρευρέθηκαν

ο πρόεδρος **Αντώνης Παντιώρας**, ο πρώην πρόεδρος **Γιάννης Νταγιάκος**, ο αντιπρόεδρος και καλλιτεχνικός διευθυντής **Νικόλας Τζιβελέκης**, το μέλος του καλλιτεχνικού συμβουλίου **Μπάμπης Μακρής**, τα μέλη μας **Κώστας Μακρής**, **Ανθή Χοτζάκογλου**, **Δημήτρης Παναγιωτάκος**. Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στη συμβολή της **Μαρίνας Καψάμπη**, η οποία, ως συνεπιμελήτρια, εργάστηκε τόσο για το στήσιμο της έκθεσης, όσο και για την οργάνωση της ημερίδας.

Στα εγκαίνια της έκθεσης παρευρέθηκαν η Γενική Γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού, Ολυμπία Βικάτου, η Διευθύντρια του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού, **Ελένη Μελίδη**, ο Δήμαρχος

Καλαβρύτων, **Θανάσης Παπαδόπουλος**, η επιμελήτρια ΜΝΕΠ, **Νίκη Δάφνη**, ενώ την επόμενη μέρα, μας τίμησε με την παρουσία του και ο Αντιπεριφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας, Ανδρέας Φίλιας.

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι εργάστηκαν για την υλοποίηση και τη διεξαγωγή των εκδηλώσεων, καθώς και όσους συμπαραστάθηκαν έμπρακτα στο σύνολο της διοργάνωσης. **Την έκθεση μπορείτε να την ανακαλύψετε, στα Καλάβρυτα, μέχρι και τις 20 Σεπτεμβρίου.**

Εδώ
Τελάμε

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ
ΚΑΤΕΤΑΝΙΔΗ

ΜΕΡΕΣ
ΚΑΥΣΩΝΑ

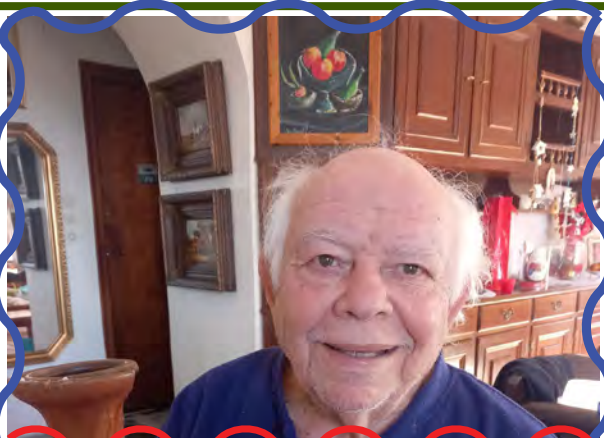

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ

Ο Λάκης που Λάκησε από
τον Στρατό
Κε Γιώργο δεν θέλω
να πάω Στρατιώτης

Πέστα όλα
Χαρίδουμε... 22-6-2026

ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ
Η ΚΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΦΤΟΧΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΕΣΤΑ
Χαρίδουμε... 22-6-2026

ΟΤΙ ΟΤΣΙΠΡΑΣ
2ος ΠΡΩΤΟΣ
ΟΦΙΣΤΗΣ
ΣΤΗΝ
ΔΕΘ
ΤΣΙΠΡΑΣ
ΔΕΘ
Ο ΠΟΙΟΣ
ΒΙΑΖΕΤΑΙ
ΣΚΟΝΤΑΦΤΕΙ
ΠΕΣΤΑ ΧΑΡΙΔΟΥΜΕ... 25-8-2026

ΠΕΣΤΑ
Όλα
Χαρίδουμε...
Αφιερώνω
σε αυτούς
που με
Αγαπούν

Χαρίδουμε 23-8-2026

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ 2

ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ
ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΤΟΥΧΟΙ
ΤΡΕΛΑΘΗΚΑΝ
ΖΗΤΑΝΕ
ΑΥΞΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΔΟΜΗΤΑ

ΠΕΣΤΑ
ΧΑΡΙΔΗΜΕ.. ΕΡΕΤΡΙΑ
12-8-2025

ΑΥΞΗΣΕΙΣ
ΣΤΑΓΟΝΑ

ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΤΕ-
ΟΥΧΟΥΣ ΣΤΗΝ
ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ
ΠΡΟΘΥΠΟΥ
ΡΓΟΥ ΣΤΗΝ
ΘΕΣΣΑ-
ΛΟΝΙΑ

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ 21-06-ΕΡΕΤΡΙΑ

ΠΕΣΤΑ ΟΛΑ..
ΧΑΡΙΔΗΜΕ
ΕΡΕΤΡΙΑ 8-8-2025

ΠΕΣΤΑ
ΧΑΡΙΔΗΜΕ.. 22-6-2025

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Δήμαρχος Αμαρουσίου **Θεόδωρος Αμπατζόγλου** και η Αντιδήμαρχος Πολιτισμού **Ειρήνη Μαρία Χαλιώτη** σας προσκαλούν στο 27ο Φεστιβάλ Θεάτρου Σκιών «Σπαθάρεια 2026», από τη Δευτέρα 31 Αυγούστου έως το Σάββατο 5 Σεπτεμβρίου 2026 και ώρα έναρξης εκδηλώσεων 19:30 στον αύλειο χώρο του Μουσείου Θεάτρου Σκιών «Ευγένιος Σπαθάρης».

[Βασιλείου Ηλείου 27 και Μεσαγείων, Μαρούσι]

Φέτος, το 27ο Φεστιβάλ Θεάτρου Σκιών έχει σαν θέμα του την «ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ», θέλοντας να σταλεί ένα σημαντικό μήνυμα σε όλην τον κόσμο, πολίτες και μη, ώστε να αγωνίζονται με όλη τους τη δύναμη να ζούμε σε έναν πλανήτη με όσο το δυνατόν λιγότερους πολέμους. Αλλά πάνω από όλα, να περάσουν αυτό το μήνυμα στα παιδιά που είναι τα μέλη της ανθρωπότητας, για να προσπαθούν, όσο γίνεται, να εμποδίζουν κάθε είδους πόλεμο ακόμα και στην καθημερινή τους ζωή.

ΔΗΜΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ
«ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΣΠΑΘΑΡΗΣ»

ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ «ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΣΠΑΘΑΡΗΣ»
0565 Βασιλείου Ηλείου 27 & Μεσαγείων - 151 26 Μαρούσι
Τηλ. 210 6127245
e-mail: spathario@yahoo.gr, spathareio@maroussi.gr
www.karagiozismuseum.gr

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Δευτέρα 31/8 - Ώρα 19:30

ΕΝΑΡΞΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
κ. ΕΙΡΗΝΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΧΑΛΙΩΤΗ

Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκιών από τον **Χρήστο Στανίση**
με τίτλο: «Ειρήνη - Αρχαιοελληνική κωμωδία»

Ελεύθερη διασκευή στην κωμωδία του Αριστοφάνη «Ειρήνη», όπου οι λαϊκοί ήρωες του θεάτρου σκιών γίνονται ένα με τους αριστοφανικούς ήρωες.

Παντού όλα αλλοζουν, ακριβαίνουν και ρημάζουν εξαιτίας του πολέμου. Έτσι, ο κολλημένος ο ήρωάς μας ο Καργακιόζης, που μόλις άρχισε στα αμπελάκια να δουλεύει, έμεινε καρφι δουλειά σαν ακούστηκε η σειρήνα του πολέμου να χτυπά... Αποφασίζει, λοιπόν, να πάρει ψιλά τον ουρανό και να μπει από τον Δία, τον αρχαίο θεό, πως θα γλυτώσουν οι άνθρωποι από τον πόλεμο το κακό και την Ειρήνη να φέρει και πάλι στο φως!

Τρίτη 1/9 - Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκιών από τον **Θωμά Χάρμπα** με τίτλο: «Η μετάληψη του Καργακιόζη»

Ο Παύλος, προσπαθώντας να γίνει ηλιούσιότερος μέσα από τον πόλεμο, προσπαθεί να περάσει τις φιλοπολεμικές του ιδέες στους πολίτες του κράτους του. Αφού δεν τα καταφέρνει, αποφασίζει με διάφορα μεταλλαγμένα προϊόντα να τους μεταπλήσει τόσο σωματικά όσο και νοητικά (να αλλοδοί δηλαδή τη σκέψη τους).

Έτσι, αρχίζουν διάφορες κωμικοτραγικές καταστάσεις για τους χαρακτήρες του έργου.

Τη λύση τελικά θα δώσει ένας ταγιγγάνος, ο οποίος έρχεται σαν «από μηχανής θεός».

Τετάρτη 2/9 - Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκιών από τον **Δήμο Ρεπούλη** με τίτλο: «Ο Καργακιόζης Νύφη...για χάρη της Ειρήνης»

Ο Καργακιόζης παντρεύει τον θείο του, τον Μπάριμπα Γιώργκο, με την κόρη του κύριου Μανωλάκη, την Ειρήνη. Ένα μη αναμενόμενο πρόβλημα όμως, θα κάνει την εμφάνισή του και θα φέρει τα πάνω κάτω σε αυτόν τον... πολυκόστο γάμο! Η κατάσταση περιπλέσσεται και η όμορφη Ειρήνη, πρέπει να γλιτώσει από τον έρωτα του επιμόνου Μπάριμπα - Γιώργκου. Ο Καργακιόζης έρχεται για να δώσει τη λύση. Με ποιόν τρόπο; Η συνέχεται στο μπρενέλι!

Πέμπτη 3/9 - Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκιών από τον **Γιάννη Γαϊνάνο** με τίτλο: «Οι Μέσα και οι Έξω»

Μια ξεκαρδιστική κωμωδία όπου δύο γειτονικά καφενεία βρίσκονται σε ασταμάτητο πόλεμο!

Οι θαμώνες τους είναι χωρισμένοι σε δύο αντίπαλες παραδόσεις, τους «Μέσα» και τους «Έξω» ενώ κάθε μέρα ψάχνουν αφορμή για νέους καβγάδες.

Ο Καργακιόζης αποφασίζει να εργαστεί στο καφενείο των «Μέσα», που ανήκει σε έναν νεαρό και φιλόδοξο καφετζή. Ανέναντί τους όμως, βρίσκεται το καφενείο των «Έξω», του Μαρφονιάδη. Οι δύο ηθικυρές συγκρούονται με αστειές παρεξηγήσεις, απρόβλεπτες καταστάσεις και φυσικά... άφθονο ξύλο, μέχρι να φανεί ποια καφενείο θα κερδίσει την προτίμηση του καμάου.

Παρασκευή 4/9 - Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκιών από τον **Σωκράτη Κωτσάρε** με τίτλο: «Ο Μέγας Αλέξανδρος και ο Δράκος του Πολέμου»

Ένα φαντασμαγορικό έργο του θεάτρου Σκιών που συνδυάζει ηρωισμό, μύθο και λαϊκή σάτιρα. Ο Καργακιόζης, με το γνώριμο χιούμορ και την πονηριά του, βρίσκεται στο επίκεντρο μιας επικίνδυνης μάχης όπου ο Μέγας Αλέξανδρος αντιμετωπίζει έναν τρομερό δράκο που συμβολίζει τη δύναμη του πολέμου και του φόβου. Μέσα από δυναμικές φιγούρες, φωτεινά χρώματα και ζωντανή αφήγηση, το έργο αναδεικνύει την αιώνια πάλη ανάμεσα στο καλό και το κακό, τη σοφία και τη βία, ενώ προσφέρει γέλιο και συγκίνηση σε κάθε ηλικία.

Σάββατο 5/9 - Ώρα 19:30

ΛΗΞΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
κ. ΕΙΡΗΝΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΧΑΛΙΩΤΗ

Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκιών από τον **Γιάννη Νταγιάνο** με τίτλο: «Ο Καργακιόζης στον πλανήτη της Ειρήνης»

Ο άρχοντας του τόπου αναβεί σε πλανήτη άλλον; Στον Καργακιόζη, να ταξιδέψει με τον ήρωά του στον πλανήτη «Τραμπόλεμα» να φέρει πίσω στη γη την όμορφη Ειρήνη που ο πολέμαρχος τρελός επιτήμονας έχει απαγάγει, με αποτέλεσμα να ξεσπούν διαρκώς πόλεμοι γιατί οι άνθρωποι κάνουν το μυσάθ τους. Ο Καργακιόζης οργανώνει τα ταξίδια μαζί με όλη την τρελοπαρά του οποία έχει καθέναν έχει κάποια ξεκαρδιστική ικανότητα.

Έτσι, φέρνει πίσω στη γη την Ειρήνη κερδίζοντας ποτόσυμο δώρα αηλά και την αγάπη του κόσμου. «Στα πρι στο πράνιο, θα φάμε μακαρόνια»

